

Milyen legyen egy jó cserkész?

Jó arcszínű, ruganyos mozgású, mosolygós, tiszta tekintetű; látszik rajta, hogy sokat van a szabadban és rendben a lelke. Amolyan „napsugár ember”. Edzett. Bőrig ázás, hófúvás nem árt neki, de vigyáz az egészségére, mert tudja, hogy az olyan érték, amellyel elszámolni köteles. Szeret sportolni, de csak egészsége és edzése érdekében, és nem csúcseredmények vagy díjak kedvéért. Jó étvágygal, válogatás nélkül eszik, mégsem „haspók”, nem falánk, és nem esik kétségbe, ha egy-két napig koplalnia kell. Vigyáz külső megjelenésére, ruhájára, cipőjére, körmére, hajára, de nem hiú, és a nagytábor előtt a haját rövidebbre vágatja.

Fellépése szerény, de határozott: köszönésében, bemutatkozásában, tiszteletadásban tudatos, az illemszabályokkal tisztában van. Feltétlenül optimista, de az ésszerűség határain belül. Gumilabda természetű, minél jobban földhöz vágják, annál nagyobbat ugrik, és ha kell, tud százszor is újrakezdeni.

Jókedvű, vidám fickó, de sohasem bohóc, és mindig ízlésű. Igyekszik minden tisztességes emberrel jóban lenni, mindenkihez kedves, szeretetreméltó, de nem keresi senki kegyeit, és nem töri magát mások elismeréséért. Tudja, hogy a tiszta lelkiismeret a legszebb jutalom. Van benne vállalkozó kedv és egészséges üzleti szellem, élelmes, de szigorúan a becsületesség határain belül. Van - még tanuló korában is - egy kis saját keresete (tanítás, segédmunka, külön munka stb.) amiből tábori és egyéb különleges kiadásait fedezi. Becsüli a pénzt, de nem zsugori. Van kedvenc időtöltése, „hobby”-ja, amiben kellően járatos (barkácsolás, fűrés-faragás, varrás, modellezés, szerelés, fényképezés stb.). Holmiját maga tartja rendben, ügyeit pontosan adminisztrálja, esemény-és pénztárnaplót vezet a fontosabb eseményekről, nagyobb bevételeiről, kiadásairól. Nem engedi, hogy kiszolgálják. Kellemes, hűséges, szolgálatkész és használható családtag, csapattag, munkatárs. Az iskolában tanáraival, munkahelyén vezetőivel, őszintén jóban van, nem hízeleg, nem stréber. Ha nem is tiszta jeles, de jó tanuló, ha nem is élmunkás, a legjobb munkások közé tartozik. Osztály-és munkatársainak jó pajtása, jó kollégája, segíteni mindig kész barátja. Cserkészies fellépésével irányító szerepe van a közösség szellemének és hangulatának alakításában, a nagyszájú, értéktelen fickókkal határozottan és bátran szembeszáll.

A magyaron kívül legalább egy élő nyelven kielégítően beszél, ír, olvas. Él benne a vágy tanulni, tapasztalni, haladni, világot látni, új ismereteket szerezni. Ismerős a magyar (és némileg a külföldi) irodalomban, és okosan megválogatja olvasmányait. Nem idegen tőle a komoly zene, a népművészet, az építészet, a képző-és iparművészet. Színházban, moziban, televízióban, rádióban az igazi értékeket keresi, az értéktelenekre nem pocsékolja idejét. De azért a jó tánczenét, a jó krimit sem utasítja elvből. A nevezetesebb múzeumokat, kiállításokat, műemlékeket nemcsak hírből, de személyesen is igyekszik megismerni. Ért a helyes újságolvasáshoz, érdekli az ország és a világ sorsa. Helyes véleménye van nemzetünk és a világpolitika legfontosabb kérdéseiről. Tud és mer önálló véleményt nyilvánítani és ezért helytállni. De mindig kész meghallgatni az ellentétes véleményeket is.. Tájékozott a pályaválasztás nehéz feladatában, van bátorsága új ösvényt keresni, de nem azt választja, ahol a legtöbbet lehet keresni, hanem ahol képességeit leginkább kamatoztathatja, ahol a legtöbbet használhat hazájának és embertársainak.

Társaságban is ügyesen forog, kellemes modoráért közkedveltségnek örvend; nemcsak a „terepen”, hanem a parketten is helyesen tájékozódik. Jól táncol, nem csak ugra-bugrál, és nem örül meg, ha vad zene-bonát hall. Tánc közben nemcsak partnerére, hanem magára is figyel (önfegyelem). Ért néhány - nemcsak lötyögést, hanem ügyességet és erőt kívánó - népi tánchoz is. Ismer vagy félszáz népdalt is és éneкли, dúdolja, füttyöréssé olykor azokat. Mindig „fel tudja dobni” és jó irányba terelni az összejöveleteket, bulikat. Jó társaságban jól érzi magát, nem mutatja ki bajait. De a társadalmi életnél is jobban kedveli a jó portyázást, akadályversenyt, vagy éjszakai túrát.

Nem dohányzik, nem iszik szeszesitalt, nem mintha bűnnek tartaná, de nincs rá szüksége, pénzét meg hasznosabb dolgokra tudja költeni.

Vallásos akkor is, amikor az ahhoz való hűség nem divat vagy „nem egészen célszerű”. Mert tisztában van azzal, hogy hit nélkül nem egész az ember, nem lehet igazi cserkész, nem lehet állhatatos.

Hazaszeretete nem merül ki szavakban, szavakban. Alapos honismerete a hazaszeretete alapja. Jól ismeri egész Magyarország földrajzát, a határainkon túl élő magyarok helyzetét, életét. Személyesen ismeri, vagy törekszik megismerni hazánk jellegzetes vidékét, nevezetesebb városát. Jól felhasználja az alkalmat más tájak lakóival és a falvak népeivel való ismerkedésre. Hazánk történelme nem rideg évszámgyűjtemény számára, hanem őseinek és önmagának is élő valósága, melybe nemzete, családja és az ő élete is beletartozik. Hazaszeretete munka és áldozat: a hazától nem kapni akar, hanem adni. Ismeri az ipar és mezőgazdaság helyszíneit, munkahelyeit, műhelyeket és termőföldeket, az ott dolgozó munkások és parasztok igényeit, vágyait, bajait, örömeit, és tudja, hogy örökösen mivel tartozik azoknak, akik érte is dolgoznak. Egész életében „készültségben” van, hogy ahol tud, segíthessen.

Cserkészmunkájában csapatának kedvelt, használható, vállalkozó szellemű tagja, aki lelkesen neveli és képzi önmagát. Ha vezetői képességekkel is megáldotta a Teremtő, önzetlenül vállal vezetői munkát.

Olyan egyéniség, aki megfelelő szakképzettséggel bárhol, átlagon felül jól megállja a helyét. Ha pap lesz, ha munkás, ha katona, ha orvos, ha kereskedő, ha mérnök, ha paraszt, ha tisztviselő, mindenütt a legjobbak közé kerül. Észre kell őt venni, mert más, több, jobb, mint a többiek. Valami ilyenfajta lény a cserkészszemély, „az emberebb ember, a magyarabb magyar”.

Nézz a tükörbe. Nagyon különbözel még ettől? Ha van benned elég akarat, ilyenre kell nevelned magad. Ehhez kíván jó munkát a cserkésztestvéreid és a fogadalom szellemében

Velösy Béla bá' a régmúltból -1940 és Szentirmai Jóska bá' -1980. a közelmúltból

